

מאורות אל העבר

| May n



באת אלי את עיני לפקוח

"ימים לבנים ארוכים" על שטר המאה שקלים, "ישוב טלה אל חיק האם" כמחאה על הלינה המשותפת בקיבוצים, "האמנם עוד יבואו ימים בסליחה ובחסד" מול מוראות השואה, "בארץ אהבתי השקד פורח" במשעולי הדרכים, "ולילה לילה מסתכלת הלבנה" ליד מיטות הילדים. חלקים גדולים של פס הקול הארץ ישראלי נכתבו בידי פרופסור לאה גולדברג, שנפטרה בח' שבט תש"ל (15.1.1970). ילידת ליטא, עליה כתבה בגעגועים את "מכורה שלי ארץ נוי אביונה". בארץ הקימה את החוג לספרות באוניברסיטה העברית, ועסקה בתרגום לעברית של עשרות יצירות, מטולסטוי ועד שקספיר. לצד שיריה נודעה גולדברג כסופרת ילדים מחוננת. היא לא זכתה למשפחה וילידים משלה, אולם "המפוזר מכפר אז"ר" ו"הכלב פלוטו" שנכתבו על ידה העניקו חיוך ואושר לרבבות ילדים. ואולי יותר מכל, העניקה לנו גולדברג את התפילה ב"שירי סוף הדרך": "למדני אלוקי ברך והתפלל / על סוד עלה קמל, על נוגה פרי בשל... למד את שפתותי ברכה ושיר הלל / בהתחדש זמנך עם בוקר ועם ליל / לבל יהיה יומי כתמול שלשום / לבל יהיה עלי יומי הרגל".

